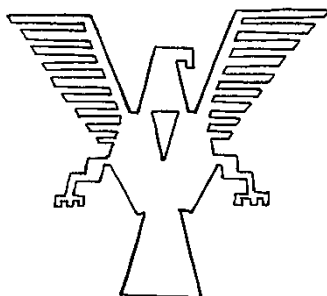

Březová kůra

MĚSÍČNÍK SKAUTSKO-WOODCRAFTERSKÉHO ODDÍLU
TROJKA SHAWNEE
Č.231 - ZÁŘÍ/ŘÍJEN

**Jenny - Vítěz JN za
měsíc Září/Říjen**

Kontakty

Dobrý den. Uvádím zde na začátku Březové Kůry kontakty na členy vedení. Proším vás využijte je k tomu, abyste své děti omlouvali, pokud nedorazí na akci nebo schůzku. Budeme si toho vážit. Děkujeme

Mičkinikwa – Slavomír Václavský - tel.: 773 640 264

Wyoming – Zdeněk Šebesta – tel.: 777 552 918

Ječmen – Tomáš Stoklasa – tel.: 739 280 794

Ohiyesa – Michal Kunrt – tel.: 776 187 859

Ječmen

Slovo šéfredaktora

Ahoj. Na začátku této březové kůry najdete články z jara letošního roku. Jsou to články „Ohnivecký kurz Tátenice“ a „Indiáni ve městě – Indiáni ve mně jste“. Přeji pěkné počtení.

Ječmen

OHNIVECKÝ KURZ ZÁTENICE

Pro Midewiwinské noviny šaman Mičkinikwa z kmene Shawnee.

Když jsem dostal email od Bibageda Tuwanakhy , tak jsem se rozhodl určitě něco napsat, neboť ten čas, který jsem prožil u srubu na Kopretinové louce nebyl určitě marný. Vždyť se tu setkalo tolik kamarádů a mnozí se léta neviděli a to bylo moc dobře.:-) /vážně/

Já sám jsem se na akci podílel spíše jako organizátor kuchyně, nákupčí a spojka s majitelem louky a srubu/ tady je nutno zmínit naše velice dobré vztahy s lanškrounských střediskem Zubr a Dikobraz ☺.

Když bych měl napsat to, co bylo pro mě nejvíce přínosem, tak se musím trochu rozepsat. V našem kmeni Shawnee, tak jak asi ve většině oddílů a kmenů se činnost jednou daří a pak zase nedaří.

Většinou je to dáno střídáním náčelníků či vedení kmene a tak tomu bylo i v našem kmeni. Po loňském táboře si Rada OP pověděla, že by bylo dobře s kmenem něco dělat a rozhodla o zásadních změnách. Shawnee se registrují ve skautské organizaci Český skauting ABS a získávají své domovské sídlo v nedaleké Leštině, kde je dnes silné jádro našeho kmene. Stále máme

v paměti kmeny jako Konestoga, Neskenon, Tussilágo či Oswego, které byly pro nás vzorem a nakonec ukončily svoji činnost / jako dětské oddíly /. Naše přátelství s kmenem Ksigudan trvá již pěkně dlouho a

pamatují si náš 50 sněm, kde Ksigudanci měli i svého nadšeného Othakteho, který pak pozvedl kmen a Ksigudan byl opět silný a aktivní. My jsme tomu byli rádi. A dnes právě tito přátelé pomáhají nám a snad je všechny uvidím u nás na našem 25 táboře, kde budeme mít 90 % nových členů – hua.

To jsou oni – Vrabčák – dnes aktivní Degandawída Ksigudanu, šaman Wakišaka, Tawašikah, Othakte, Sysel a Tuwanakha- velice rád se s nimi uvidím u nás na letním táboře, který má jasný cíl – směřovat k Midewiwinu a být mu oporou. Bylo mi s nimi všemi dobře☺

Přivítal jsem také to, že se mezi nás dostavili bratři a sestry z kmene Mazaskazi wanča a z Hvězdy severu z Brna. Je dobře, že je tu zase nový kmen, který je velice aktivní v oddílové činnosti a splňuje dnes všechny podmínky Midé až na fungující ohnivectví, ale k tomu právě je náš kurz ne! Jejich vůdce Condor je velice aktivní človíček a hned mi podal ruku v oblasti nových kmenových stránek. Snad to zvládneme, protože se o tom u nás v kmenech mluví už pěkně dlouho a zatím nic!!! Takže další plus této akce. Taky bych na závěr zmínil, že je moc dobře vidět mezi námi zakladatele Neskenonu Hiawathu, který i po 47 letech od jeho založení má o Midé zájem a je skoro na každé velké akci. Díky bratře Hiawatho za tvůj elán předávat poselství dále nám všem a hlavně těm mladším.

Po dlouhé době zaplanul opět ohnivecký sněm Midewiwinu a tentokrát bylo uděleno mnoho orlích per a to je dobře. Kéž by se na další sněm nečekalo tak dlouho, ale já věřím, že se příští rok sejdem a možná nás bude více.

S modrou oblohou bratři a sestry

INDIÁNI VE MĚSTĚ- INDIÁNI VE MNĚ JSTE

Před dvěma měsíci se ozval můj kamarád Marek Matýsek, kterého znám již skoro 20 let, kdy k nám začal jezdit na skautské výstavy, které jsme tehdy skoro každý rok pořádali. Začali jej zajímat indiáni a později svému chlapeckému oddílu dal indiánské jméno Tate o šota.

Několikrát jsme se také účastnili jejich turnaje v shinny, který dlouhá léta pořádali.

Jeho dotaz zněl, zda bych nechtěl k příležitosti 100 let skautského hnutí u nás, promluvit na téma Indiáni ve skautingu. Hned jsem souhlasil, ale po obdržení materiálů ohledně této velké akce jsem trochu zaváhal, zda jsem si nevzal větší sousto. Nelenil jsem a skoro okamžitě jsem volal šamanovi Tuwanakhovi zda by mi nepomohl s fotoprezentací a ten souhlasil. Jak už to někdy je, tak jsem si dal na čas, a tak se nakonec všechno dělalo týden před akcí. Prezentaci mi předal Tuwanakha na Ohniveckém setkání u Tátenice.

V neděli jsem se vrátil z kurzu a v pondělí zamířil do Frýdku Místku, kde jsem u Marka přespal a druhý den jsme se pustili do dotvoření prezentace. To nám trvalo skoro 5 hodin a připravili jsme skoro 30 stránek.

Návštěvníci mohli nahlédnout do začátků Woodcraft Indians, poznat zakladatele skautingu u nás i ve světě, skauting a Indiáni v USA, něco ze začátků junáckého hnutí u nás, kde je možno rozeznat vliv E.T. Setona a Indiánů, dostalo se i na návštěvu E.T. Setona v Československu 1936 a postupně jsme se prokousali k hlavnímu bodu a to bylo společenství Midewiwin, které dnes sdružuje dokonce oddíly ze tří skautských organizací a to Junáka, Český skauting ABS a Svazu skautů. V druhé části se pak dostalo na historii lakrosse, jak to bylo u

nás s TEEPEE + zimní táboření, indiánské výrobky z rukou skautů, indiánské hry / shinny, bagataway, muh – mohwa, sněžní hadi atd./ Mluvili jsme také o historii Midewiwinu a jeho obřadních rouchách. Myslím, že jsme nenudili a po dvou hodinách jsme byli spokojeni, že to posluchači vydrželi.

Petr Rotrekl, který nás na tento festival o Indiánech

oslovil nám daroval hromadu materiálů o tento velice zajímavém festivalu a každému daroval krásné triko, které jsem hned začal nosit. Popsat všechno co se v Opavě na této akci dělo by nestačilo ani na obsáhlejší časopis a proto pokud máte zájem, tak se podívejte na **www.opava-city.cz/dalsibrehy**.....

Při cestě do Zábřehu jsem se rozhodl tuto přednášku ještě využít jednou a tak se na ni mohou těšit zájemci ze Zábřehu a okolí. Pro Midewiwinské noviny sepsal narychlo Mičkinikwa

24.DUBNA – SVÁTEK SKAUTŮ SV.JIŘÍ

BRANNÝ ZÁVOD LEŠTINA

Tato akce byla dlouhodobě připravována Mičkinikvou, který převzal štafetu organizace po Sa. Wyomingovi, který je v loňském roce organizoval poprvé. Pro letošní rok jsme se rozhodli posílit pozice rozhodčích na jednotlivých stanovištích a tak akce předcházelo velké množství telefonátů a osobních setkání s potencionálními rozhodčími. Nakonec se podařilo zajistit celou řadu pomocníků a tak vám je všechny vyjmenuji, protože bez nich by se tato akce nemohla uskutečnit.

Pomocníky se stali pan Kašík a jeho syn Grizzly, který před lety chodil do Šavanů, na vzduchovce pomáhal Ferda z DDM Zábřeh a přinesl také své vzduchovky a střeleckou rampu, která v mnohém urychlila střelbu na tomto stanovišti. Na painballu pak pomáhal nejen účastí, ale zbraněmi Ječmínkův kamarád z DDM Mohelnice. Na praku jsme měli tatínka od Ondry N., o luk se staral Ajagu, na laně jsme měli děvčata ze Zvole, na kuši byl kamarád Říša a na granátu tatka od Učiga.

O fotografickou část se starala paní Hetclová, Gali, Marita s Bobem. Na startu se sešla skupinka Věrka, Pavla, Mamaka, Uzlík, Monika, Eva, Tuwankha, Sysel, Wakišaka, Ječmínek, Lenka, kteří se starali o doplňkový program a čaj, kafe, párky atd. Prostě to tentokrát šlapalo a bylo dobře.

O fotografickou část se starala paní Hetclová, Gali, Marita

s Bobem. Na startu se sešla skupinka Věrka, Pavla, Mamaka, Uzlík, Monika, Eva, Tuwankha, Sysel, Wakišaka, Ječmínek, Lenka, kteří se starali o doplňkový program a čaj, kafe, párky atd. Prostě to tentokrát šlapalo a bylo dobře.

STANOVIŠTĚ:

1. Pevnost Torra Borra, 2. Vzduchovky, 3. Painball, 4. Airsoft, 5. Lukostřelba, 6. Prak, 7. Lanové centrum, 8. Střelba z kuše, 9. Hod granátem....

Trasa byla vyznačena červeným fáborkem, který vedl soutěžící po celou dobu na trati. Škoda jen toho počasí, které se nám na Branný závod rozběčelo, ale i tak nás bylo o 50%

BRANNÝ ZÁVOD LEŠTINA
10.05.2012

číslo	jméno	skupina	čas	stav	poznámky
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

více než v loňském roce. Poprvé jsme také v naší činnosti mohli vyzkoušet naši kmenovou kuš a také naše nové duralové šipy, které jsme nedávno koupili do kmenové činnosti.

I tentokrát nás nezklamala pomoc ze strany bojovníků kmene Ksigudan – Tuwankahy, Wakišaky a Sysla, kteří pomohli v cíli. Ve večerních hodinách pak zasedli společně s našimi zástupci na jubilejním 20 sněmu kmene Mazaskazi wanča/ Zlatá lilie/.

Plánovaný konec akce jsme dodrželi a vše jsme stačili uklidit. Výsledky tentokrát počítal dostatečný počet rozhodčích a tak se podařilo vše vypsát a pěkná hromádka pěkných diplomů, které udělal Wyoming mohla být předána nejlepším soutěžícím. Ten den ovšem vyhráli všichni, kteří se nezalekli počasí a na tuto akci dorazili. Moc děkujeme také zvolákům, kterých tu bylo požeňnaně . Fotografie z akce se také velice rychle dostaly na naše internetové stránky a byl o ně velký zájem.

Pro BK Mičkinikwa

VÝSLEDKY ZÁVODU

Kategorie A. kluci – 1. O.Staněk , 2. D. Diblík a 3. Hobit
holky- 1. Kika 2. Mája 3. Čača

Kategorie B.

kluci – 1. Domsí 2. S. Žák 3. J. Jaroš
holky- 1. Viky 2. Klea 3. Jenny

Kategorie C kluci - 1. Renát 2. Sa. Top 3. David

Oddílová akce 12. – 13. 10. 2012

V tomto termínu jsme se měli zúčastnit setkání družin ABS v Brně. Tato akce byla značně finančně náročná, proto vedení rozhodlo o změně plánu. Akce byla přesunuta do Zábřehu, kde jsme se v pátek 12.10. v klubovně také sešli. Pod vedením Wyominga Ohiyesy a Ječmínka se účastnilo pět Mývalů, sedm Viků a vše uzavřely Sovy v počtu 4 členek.

Po našem příchodu byla již klubovna příjemně vytopená, za což patří díky Mičkinikwovi, který se o to postaral. Uvařili jsme si čaj a zahráli několik her, čas pěkně ubíhal a kolem 19. hodiny nadešel konečně očekávaný čas a hlavně potřebná tma k zahrání několika večerních her.

Přesunuli jsme se na volný prostor nad garáže nedaleko klubovny, kde proběhlo několik soutěží, nebo spíše bojových klání se svíčkami. Nejhůře tyto boje odnesl Drápal, který v zápalu boje nehlédl vlevo ani vpravo a vosk z jeho svíčky létal všemi směry. Bohužel hlavně na jeho kalhoty a bundu, prostě hrůza, snad si s tím jeho mamka poradí.

Po návratu do klubovny si přebral program Ohiyesa a Ječmínek a Wyoming jel koupit špekáčky. Hráli se různé hry, mimo jiné i soutěž v přelamování sirek mezi prsty.

Ječmínek pravděpodobně v této soutěži zvítězil... Pravdou ovšem je také to, že si štípnul kost v prostředníku a po akci musel vyhledat lékaře a dostal krásnou modrou sádrovou dlahu. ☺ Po návratu Wyominga jsme si opekli špekáčky v místním krbu a povečeřeli. Bohužel díky změně počasí a dešti nemohlo dojít k realizaci hlavní večerní hry. Jako

náhradu jsme si zahráli hru Na upíra a musím uznat, že opět nezklamala. Hráli jsme jí snad 7x a pořád by ty naše skautíky bavila, ale v nejlepším je vždy dobré přestat.

Po této hře si všichni vytáhli spacáky a karimatky a celá klubovna se proměnila v noclehárnu. Když již bylo vše hotovo, přišlo na řadu vyprávění a samozřejmě krátký hororek, po kterém se mělo jít spát. Mělo, ale to by tam nesměli hoši z Vlků (Drápal a Očko) šachovat s kofolou, která byla zřejmě rozštěrchaná a po té co ji Drápal otevřel se její obsah rozhodl intenzivně postupovat hrdlem kupředu a plnit prostor mezi Drápalovým spacákem a karimatkou. Prostě masakr a hrozná řehtačka od ostatních nezasažených, kteří byli v pohodě, suchu a teplíčku. Pak už se šlo konečně spát, až na některé chronické rušiče, ale i ti byli zjevně unaveni a brzy usnuli.

Po probuzení a vstávání, které teda opravdu nebylo nejrychlejší, Sovy koukaly spíše jako vyorané myšky a né jak sovy, o Svišťovi a Dračákovi nemluvě, jsme vše sbalili, posnídali a vrhli se do dalšího programu. Proběhlo také klání v soutěži Pyroman a v hodů šipkami. Obzvláště v šipkách jsme se místy dost divili. Tipovaným favoritům se zrovna moc nedařilo, zato někteří bojovníci a bojovnice opravdu překvapili.

Akce skončila kolem jedné hodiny odpolední, kdy proběhlo vyhodnocení, předání diplomků a ohodnocení celé akce. Tato akce se všem líbila, o čemž svědčí výsledná známka 1,0. Po ukončení se všichni rozešli do svých domovů.

Wyoming

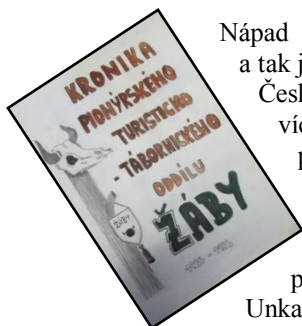
Hýprava za drahokamem

Sešli jsme se ráno na nádraží v Zábřeze v počtu 13 osob. Sovy se 4 členkami, Mývalové byli 3 a Vlci 4. Přičemž co já vím, tak u vlků byl omluvený akorát David. To by se mělo určitě v budoucnu zlepšit. Na začátku BK kůry jsou uvedeny kontakty na všechny vedoucí.

Protože byla výluka, jeli jsme do Šumperka autobusem, a tudíž nabrali 20 minut zpoždění. Cestu jsme si zkrátali zajímavou slovní hrou kontakt, při které je dobré dobře znát své spoluhráče. No spíše jsme ji strávili spíše vysvětlováním pravidel této hry, což bylo ale asi zábavnější jak hra samotná. Když jsme dorazili do Šumperka se zmiňovaným zpožděním, pán v modrém nám oznámil, že vlak do Sobotína už odjel. Zašli jsme tedy do parku a využili zbývající hodiny a půl do dalšího spoje k hrám v parku. Jednou z nich byla i poznávačka ve stylu BVÚ, akorát se nemuselo hledat popořadě papírky s čísly. Po stromech v parku bylo rozvěšeno asi padesát papírků s morseovkou, symboly, osobnostmi, uzly a ohništi. Soutěžilo se po družinách a výsledky byly až neuvěřitelně vyrovnané: Vlci - 37, Sovy - 36 a Mývalové - 37. Při přesunu do Sobotína, se nám stala ještě jedna vlaková příhoda, a to přestup do jiného vlaku v Petrově nad Desnou. Ač se zdálo zpočátku jako fikce, do Sobotína jsme se nakonec dostali. I vydali jsme se tedy směrem k Farskému dolu s menším zaváháním v navigaci u kostela v Sobotíně. Důl už byl značně vytěžen, jak jsme se dozvěděli na informační tabuli. Ale my se i tak pustili do hledání tmavých krystalů Epidotu, jehož je Farský důl světoznámé naleziště. I když jsme hledali jen relativně krátkou dobu, Jenny našla menší shluk krystalů Epidotu s jedním krystalem o rozměrech cca 2x10mm. Jelikož už nezbývalo mnoho času, nešli jsme plánovanou trasu až na chatu Sokolku. Zůstali jsme u Farského dolu a opekli si špekáčky. Pak už nám zbýval akorát jen čas dojít zpátky do Sobotína, kde jsme si hrami zkrátali čekání na vlak, který nás odvezl do Šumperka. Tam jsme chtěli přestoupit na autobus, ale aby toho dnes nebylo málo, autobus z neznámých příčin nejel. Naštěstí jel za pár minut vlak. A tím jsme se dostali do Zábřeha jen s malým zpožděním. Závěrem bych řekl, Epidot byl nalezen!

Ječmen

VÝSTAVA KRONIK ČILIKOTH- 14.10.2012

chutí

Především

Choliny, no prostě se bylo na co koukat.

Začátek akce byl v 9 hodin na naší klubovně v Zábřehu a již od 8 hodin se na úklid vrhl Ajagu s Mičkinikvou. Ajagu také zajistil dovezení a jejich odvoz po akci a patří mu za to velké dík. Velkým překvapením byli první návštěvnice, které dorazily až z Králík. Byly to dvě děvčata a jejich vedoucí Karolína Veselá –

spoj do

Nápad uskutečnit tuto akci byl v mé hlavě už hodně dlouho a tak jsem využil i letošního jubilea, kde skautské hnutí v Česku slaví 100 let svého trvání. I v našem městě existuje skauting víc jak 90 let a tak jsem chtěl představit zájemcům především oblast místních oddílů, po kterých nějaké ta kronika zůstala. Mezi ty oddíly patří především 1. oddíl a 3. oddíl Severáci, ale také 1. dívčí oddíl Zábřeh. Za tyto kroniky vděčíme především dvěma lidem a to Unkasovi a Děndě, kteří s pečlivostí a poválečného skautingu vše zaznamenali.

Především kroniky Severáků byli důkazem aktivního života skautského oddílu a to jak v období poválečném, kdy je vedl bratr Unkas, tak i po roce 1968, kdy Severáky táhl jeho odchovanec bratr Sigi – Dušan Korner.

Také je nutné poděkovat zástupcům dvou historických zábržským oddílům Žábám a Stopařům, kteří junáckou myšlenku nesly ve svých oddílech v dobách, kdy byl skauting zakázaný a jejich kroniky toho byly jasným důkazem. Stopaři zapůjčili kronik 5 a oddíl Žab kroniky 4. Celkem se na naší klubovně sešlo na 50 kronik a to nejen ze Zábřehu, ale i Postřelmova, Bludova, Leštiny,

Choliny, no prostě se bylo na co koukat.

Začátek akce byl v 9 hodin na naší klubovně v Zábřehu a již od 8 hodin se na úklid vrhl Ajagu s Mičkinikvou. Ajagu také zajistil dovezení a jejich odvoz po akci a patří mu za to velké dík. Velkým překvapením byli první návštěvnice, které dorazily až z Králík. Byly to dvě děvčata a jejich vedoucí Karolína Veselá –

Marion nám později emailem napsala : „, že děkuje za to, že se něco takového vůbec konala a přeje vytrvalost ve všem snažení“ . Hezké že ☺

Holky na klubovně vydržely až do odpoledních hodin, protože Králík, není jen tak!

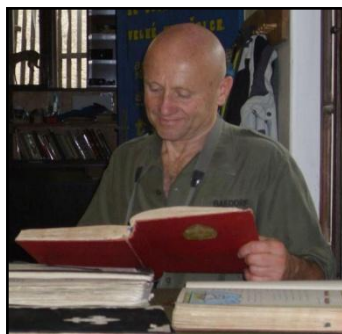
Na klubovnu se však začali scházet i bývalí skauti a skautky. Mezi ty nejstarší patřil jistě Bořivoj Lexman – Břoušek a Lída Vojtková, kteří se podíleli na poválečném skautingu v Zábřehu.

Oba pečlivě pročítali staré poválečné kroniky a vzpomínali na tu dávnou dobu jejich mládí. Bratr Břoušek nám udělal radost, když ze své tašky vyndal Táborový deník z roku 1946 a jen tak prohodil, že jej našel při úklidu doma ☺ My jsme mu za něj rádi poděkovali a hned zařadili mezi ostatní vystavené kroniky. Sestra Vojtková zase slíbila, že kontaktuje svoji sestru, která s ní tehdy skautovala, aby doplnila chybějící zápis v kronice.

Skutečně se pak přesně za týden ozvala, že se mám s kronikou zastavit, protože za ní sestra z Pardubic přijela.

Mezi naše tradiční oldskauty, kteří nás svojí účastí posilují je také bratr Milan Gebr a na fotografii jej vidíte, jak si prohlíží starou severáckou kroniku, kde si mohl číst zápisy svého mládí, o svých kamarádech z oddílu. Milan je také jeden z těch, kteří se nebojí práce a i jeho zásluhou je naše klubovna v takovém stavu, v jakém je.

Potěšily nás také zástupkyně třetího dívčího oddílu Šumperk a nečekaně se svými rodiči dorazila také členka prvního dívčího oddílu Šumperk. To se tedy tak často nestává! Ze zábřežských oddílů dorazila početnější výprava oddílu Skalák s vůdcem Ropákem a potěšil i bývalý vůdce střediska Skalička Johny. I on byl v mládí členem oddílu Stopaři Zábřeh. Se svoji

ženou a dětmi / obě chodí na oddílů Žáby/ dorazil bývalý náčelník kmene Čerokí a vůdce oddílu Stopaři Sachem Takatoka.

Mezi další vítané hosty patřil jistě Harry a ten nás oblažoval svým veteránským humorem za což jsme mu byli s Ajaguem patřičně vděční ☺

Akce naplnila očekávání, přišlo více lidí než se čekalo, došlo k osobním setkáním a mnozí s radostí vzpomínali na své oddílové období a to bylo dobře.

Na závěr nás obohatil Kiwi se dětmi, kterým se u nás líbilo a i Kiwi byl akcí potěšen. Ve svém

období okolo roku 1994 byl dokonce podnáčelníkem kmene. Takže snad příští rok znovu

. **Pro BK Mičkinikwa**

Družina SOV

Družina Sov má za sebou již dva letošní měsíce, které děvčata prožila spíše zábavou a v menší míře skautskou činností. Pokoušely se o získání nějakých nováčků, zatím ale bohužel má družina stále 5 členek. Všechny jsou již zkušenějšími skautkami a světluškami a je na jejich vědomostech opravdu poznat těch 14 měsíců, po které děvčata do oddílu chodí.

Dva uplynulé měsíce měly Sovy společné schůzky s rodem Mývalů. To se ukázalo jako nepříliš šťastné, proto došlo koncem měsíce října k rozdělení družinových schůzek. Sovy se vrátily k pondělním družinovkám a Mývalové se budou za vedení Mičkiniky a Ječmínka scházet v úterý. V tomto duchu proběhla již jedna schůzka a určitě byla znát změna a vše bylo ve větší pohodě.

Začínáme trochu pracovat s mapou, měřítkem a azimutem. Prohlubujeme znalosti v topografii a hlavně jsme začali zkoušet zpívat a hrát na kytaru. Využijeme také um některých děvčat a trošku si ty písničky vylepšíme, třeba Áďa si přinese flétnu a pokusíme se ji do těch písní nějak zapojit. Na minulých schůzce holky soutěžily v sesta-vení a zapálení plynového vaříče. Musím přiznat, že to celkem šlo a když zvládnou ještě tak dobře stavbu přístřešku a stanu z celt, tak to bude super. Přiložené foto je z poslední společné družinovky a další z akce za hledáním polo-drahokamů, kde nejvíce holky zaujal památník s textem o čarodějnicích... Že by to něco naznačovalo? ☺

Wyoming

Vlci Vlci

Do smečky patří:

Ječmen
Top
Javor
Burák
Nad
Očko
Drápal
Hobit
Čenda
David

Tento rok je nás opravdu hodně. Na začátku roku vedl schůzky Mičkinikwa, ale teď už je vedeme společně s Ječmenem. Částečně nám

k tomu pomáhá Ohiyesův program. Na schůzkách hrajeme různé hry, ale samozřejmě přichystáváme Očka, Hobita, Davida a Čendu na nováčkovskou zkoušku, která jím chybí. Takže kmenové signály, skautské pozdravy...

Taky opakujeme Morseovku, která se našim členům už moc nelíbí, hlavně Burákovi ☺. Ale myslím, že jsme se ji částečně naučili a program na následujících schůzkách se už bude věnovat plnění nováčkovské zkoušky a orlích per. Na poslední schůzce jsme procvičovali 6 základních uzlů, a někteří se poprvé seznámili se skautským desaterem. Ti čtyři co plní nováčkovskou zkoušku dostali návody na uzly natištěné do deníku a zdálo se, že pro Čendu a Davida to bude užitečná pomůcka.

TOP a Ječmen

Javorová Nažka – Září/Říjen

	Přezdívkva	Kroj.	Vyba.	Aktivita	Doch.	Deník	OP,NZ	Nováček	Piroman	Celkem
1	Jenny	33	35	95	100	59	0	20	15	357
2	Top	24	35	88	100	25	0	50	15	337
3	Piedro	32	29	70	100	35	0	50	15	331
4	Kika	33	34	81	100	60	0	0	15	323
5	Ád'a	33	35	80	100	56	0	0	15	319
6	Očko	24	30	63	77	8	45	0	15	262
7	Mája	29	30	64	90	47	0	0	0	260
8	Stenli	23	24	44	60	22	30	0	0	203
9	Viky	22	24	49	50	50	0	0	0	195
10	Ičigo	21	25	52	80	16	0	0	0	194
10	Čenda	25	14	60	80	0	0	0	15	194
12	Burák	11	24	55	70	0	0	0	15	175
12	Svišť	16	21	48	70	5	0	0	15	175
14	Nad	19	11	58	84	0	0	0	0	172
15	Kutil	23	25	34	50	37	0	0	0	169
16	Domsi	15	12	37	50	10	0	0	15	139
17	David	1	13	41	45	0	15	0	0	115
18	Javor	9	7	42	30	4	0	0	15	107
19	Drápal	8	8	29	40	0	0	0	0	85
20	Hobit	0	3	9	10	0	7,5	0	0	29,5
21	Pařez	5	5	8	10	0	0	0	0	28